

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37.198/2015/5. szám

A Kúria a (...) jogtanácsos által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Joó Éva ügyvéd által képviselt Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet beavatkozott - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. október 14. napján kelt 27.K.30.436/2014/12. számon hozott ítélete ellen az alperesi beavatkozó által 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.30.436/2014/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperesi beavatkozót, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Az alperesi beavatkozó 2013. július 11. napján megkeresést nyújtott be a Budapest 1. számú Földhivatalhoz (a továbbiakban: elsőfokú hatóság), melyben a (...) belterület (...) hrsz-ú, a (...) belterület (...), a (...), a (...), továbbá a (...) belterület, (...) hrsz-ú és 1/1 hányadban a felperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlanok (a továbbiakban: perbeli ingatlanok) vonatkozásában a Magyar Állam tulajdonjogának bejegyzését, és az alperesi beavatkozó tulajdonosi joggyakorló minőségének feltüntetését kérte. Megkereséséhez csatolta a Budapesten 2013. július 2. napján kelt formanyomtatványt és átadás-átvételi táblázatot. Kérelmében a települési önkormányzatok fekvőbeteg-szakellátó intézményeinek átvételéről és az átvételhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi XXXIII. törvény (a

továbbiakban: Teltv.) 13. § (1) bekezdés a) pontjára és 15/B. § ab) pontjára hivatkozott. Az elsőfokú hatóság 2013. július 19. napján kelt 116361/1/2013. számú határozatával a tulajdonjog bejegyzés és tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet bejegyzési kérelmet elutasította. Határozatát az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 39. § (3) bekezdésére, 56. § (2) bekezdésére, 40. § (4) bekezdésére, a Teltv. 2. § (1)-(6) bekezdéseire, a 3. § (1) és (2) bekezdéseire alapította. Az alperesi beavatkozó fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2013. augusztus 28. napján kelt 31.167/1/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és az alperesi beavatkozó által előterjesztett, a Magyar Állam javára történő tulajdonjog bejegyzés és az alperesi beavatkozó tulajdonosi joggyakorló minőségének feltüntetésére iránti kérelemnek helyt adott, elrendelte, hogy az elsőfokú hatóság a perbeli ingatlanokra vonatkozóan törölje a felperes tulajdonjogát, és jegyezze be a Magyar Állam tulajdonjogát 1/1 tulajdoni hányadra „a 2011. évi CLIV. törvény 2. § (1) bekezdése” jogcímen, az alperesi beavatkozó tulajdonosi joggyakorló minőség feltüntetésével 2013. július 11. napi ranghelyen.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását és az elsőfokú határozat helybenhagyását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy az ingatlanok nem töltenek be egészségügyi funkciót, ekként nem tartoznak a Teltv. 13. § (1) bekezdés b) pontjának tárgyi hatálya alá. Álláspontja szerint az alperesi beavatkozó képviselőjének az eljárást megindító beadványa nem felelt meg az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 29. §-ában rögzített követelményeknek, így nem szolgálhatott volna alapul adott jogok ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez. Kifogásolta, hogy sérült a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ában írt tényállás-tisztázási kötelezettség is, továbbá a Ket. 1. § (1)-(4) bekezdései, 2. §-a, 4. § (1) bekezdése, illetve 5. § (1) és (4) bekezdése. Bizonyítási indítványként szükség esetére igazságügyi szakértő kirendelését kérte az ingatlanok pontos funkciójának meghatározása céljából.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak értékelte, és az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az alperest új eljárásra kötelezte.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a jogvita eldöntése során csak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperesi beavatkozó képviselőjének a kérelme ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas okirat volt-e. Ebben a körben a bíróság csak

és kizárólag arra szorítkozhatott, hogy a beadvány a tartalmi, alaki kellékeket illetően megfelelt-e a Teltv. 15/B. § a), ab) pontjában írt követelményeknek. Ennek tükrében a bíróságnak egyéb tényállás megállapítási kötelezettsége nem volt, azaz nem kellett vizsgálnia, hogy az érintett ingatlanok a Teltv. 13. § (1) bekezdés b) pontjának tárgyi hatálya alá tartoznak-e, illetve a felek között milyen előzetes egyeztetések történtek.

Az elsőfokú bíróság a Teltv. 15/B. § a), ab) pontja speciális rendelkezéseket tartalmaz, és az alperesi beavatkozói kérelem elbírálása során azt kellett figyelembe venni, hogy ezen speciális szabályok teljesültek-e, vagyis, hogy a bejegyzési kérelem megfelelt-e a Teltv. 15/B. § a), ab) pontjának.

Kétséget kizáróan megállapíthatónak találta az elsőfokú bíróság, hogy a GYEMSZI tulajdonosi joggyakorlásába kerülésére vonatkozó nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartási kérelem melléklete tartalmazta, ez a feltétel tehát teljes egészében teljesült. Magából a beadványból, illetve mellékletéből kell kiderülnie annak, hogy az átadás-átvétel megtörtént, azaz, hogy a korábbi tulajdonos, a felperes az érintett ingatlant valóban átadta a tulajdonosi joggyakorlónak. Amennyiben ennek igazolására bármilyen formában nem került sor, akkor az egyik konjunktív feltétel hiányában nincs lehetősége a földhivatalnak a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint valamennyi feltételnek egyidejűleg teljesülnie kell, amennyiben a beadványból vagy mellékletéből nem derül ki, hogy az az átadás-átvételi dokumentáció alapján készült, akkor az okirat ingatlan-nyilvántartási átvezetésre nem alkalmas.

Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a Teltv. 15/B. § a), ab) pontját, amikor az elsőfokú határozat megváltoztatásával rendelkezett a jogok bejegyzéséről. Az elsőfokú közigazgatási szerv járt el helyesen, amikor hiánypótlásra hívta fel a felperest, és annak nem teljesítése esetén a kérelem elutasításáról rendelkezett. A megismétlendő eljárásra vonatkozóan előírta az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek vizsgálnia kell, hogy a perbeli ingatlanok a megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló 2011. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: konszolidációs törvény) 2. § (1) bekezdése és az 1. sz. melléklet n) pontjára tekintettel a törvény tárgyi hatálya alá tartoznak-e, illetőleg az alperesnek a Teltv. 15/B. § ab) pontja értelmében az alperesi beavatkozó által csatolt ingatlanlista vonatkozásában vizsgálni kell, hogy az átadás-átvételi megállapodás alapján készült-e.

A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó nyújtott be

felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását, avagy hatályon kívül helyezését kérte. Eljárási jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróságnak az alperesi határozatot nem hatályon kívül kellett volna helyeznie, hanem megváltoztatnia, amelyet a Pp. 339. § (2) bekezdés f) pontja jelen esetben megenged. Hivatkozott e körben a Pp. 221. §-ának 324. §-ának, 339. §-ának, és 339/A. §-ának sérelmére, és a Legfelsőbb Bíróság eseti döntéseire. Idézte továbbá a Ket. 109. §-ának és 111. §-ának rendelkezését.

Anyagi jogszabálysértésként a konszolidációs törvény 2. § (1) bekezdésének 15. § (1) a) és b) pontjának, valamint a Teltv. 1. § 1), 2) pontjának 2. § (1) bekezdésének, 13. § (1) bekezdés a) és b) pontjának, 15/B. § a), ab) pontjának rendelkezését jelölte meg. Kifejtette, hogy a jogszabályi rendelkezések együttes értelmezésével vagyongazdálkodási jog bejegyzésének hiányában az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéshez szükséges és elégséges törvényi feltétel a GYEMSZI által hitelesített, aláírt, helyrajzi számokat feltüntető lista és a GYEMSZI nyilatkozata a felsorolt ingatlanoknak a joggyakorlásába kerüléséről. Amennyiben a nyilatkozatot és az ingatlanlistát a GYEMSZI a földhivatal rendelkezésére bocsátja, a földhivatalnak jogszabály szerint nincs további mérlegelési joga - lévén regisztratív hatóság.

A tulajdonjog vizsgálatát illetően hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az alperes határozata nem sért semmiféle jogszabályt, az megfelel az ügyre irányadó anyagi- és eljárásjogi rendelkezéseknek, a Teltv. 15/B. § ab) pontja alapján.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Az alperesi beavatkozó eljárásjogi kifogása kapcsán leszögezi a Kúria, hogy nem volt jogszabálysértőnek tekinthető az elsőfokú

bíróság azon eljárása, amikor is a keresettel támadott alperesi határozat felülvizsgálata során annak hatályon kívül helyezéséről és új eljárás elrendeléséről döntött. Nem tekinthető megalapozottnak az az érvelés, hogy ezzel a közigazgatási szerv hatáskörét elvonta, ugyanis a hatáskör elvonása éppen az lett volna, hogy ha az alperes helyett az elsőfokú határozatot az elsőfokú bíróság hagyja helyben, meghozva ezzel a másodfokú közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozó döntést. A Kúria egyetértett az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi álláspontjával, és az alperes új eljárásra kötelezésével. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú határozat ellen előterjesztett alperesi beavatkozási fellebbezés elbírálása az alperes hatáskörébe tartozott, azt az elsőfokú bíróság nem tehette meg. A felperesi kereset nyomán az alperes határozatának jogszerűségét kellett felülvizsgálnia, és megállapítva e tekintetben a jogszabálysértést, a megfelelő, helyénvaló és jó döntés az alperes határozatának hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése volt. A perben kialakított jogi álláspont alapján nem volt jogi akadály annak sem, hogy az elsőfokú bíróság egyértelmű iránymutatást adjon a meghozandó másodfokú határozat rendelkezését illetően.

Egyetértett a Kúria az elsőfokú bíróságnak a Teltv. 15/B. § a) és ab) pontjának értelmezését illetően kifejtett jogi okfejtésével is. Megjegyzi a Kúria, hogy e tekintetben már korábbi felülvizsgálati ítéletekben is állást foglalt, amely teljes mértékben megegyezett a jelen felülvizsgálati kérelemmel érintett jogerős ítéletben foglaltakkal.

Az alperes határozata egyértelműen rögzítette, hogy a perbeli ingatlan tekintetében az ingatlan-nyilvántartásba a GYEMSZI vagyonkezelőként nem volt bejegyezve, így a tulajdonosi jogok gyakorlójaként történő ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez kérelmén felül szükséges és egyben elégséges az átadás-átvételi dokumentáció alapján készült, a GYEMSZI által hitelesített és aláírt, helyrajzi számmal ellátott ingatlanlista, valamint a GYEMSZI tulajdonosi joggyakorlásába kerülésére vonatkozó nyilatkozata. Nem volt vitás tehát, hogy az eljárásra a Teltv. 15/B. § a) pont ab) alpontja volt alkalmazandó. Eszerint az aa) alpontban foglalt vagyonkezelői jog bejegyzésének hiányában az átadás-átvételi dokumentáció alapján készült, a GYEMSZI által hitelesített és aláírt, helyrajzi számmal ellátott ingatlanlista, valamint a GYEMSZI tulajdonosi joggyakorlásába kerülésére vonatkozó nyilatkozata szükséges az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez.

A Kúria határozott álláspontja szerint a jogszabályi előírásból következően az alperes nem tekinthetett volna el az átadás-átvételi dokumentáció bemutatásától, annak megléte igazolásától még akkor sem, ha a tulajdonjog átszállással, törvényi rendelkezésen alapult.

Jogsabálysértő módon járt el az alperesi hatóság, amikor az alperesi beavatkozó által elkészített ingatlanlistát elfogadta, ugyanis az ingatlanlistának átadás-átvételi dokumentáció alapján kellett volna készülnie, ennek meglétét azonban az alperesi hatóság nem vizsgálta. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kapcsán kizárólag az alperesi beavatkozó nyilatkozatára hagyatkozni nem lehetett volna. A tényállást teljes körűen kellett volna tisztázni, kifejezetten pedig azt, hogy az átadás-átvétel megtörtént-e és azt dokumentáció rögzítette-e, az alperesi beavatkozó által csatolt ingatlanlista azzal összhangban áll-e, annak alapján került-e összeállításra. A Teltv. 15/B. § a) pont ab) alpontja két okirat meglétét igényli; egyrésztől olyan ingatlanlistát, amelynek az átadás-átvételi dokumentáció alapján kell készülnie, valamint annak az alperesi beavatkozó által hitelesített és aláírt helyrajzi számmal ellátottnak kell lennie, és az alperesi beavatkozó tulajdonosi joggyakorlásába kerülésére vonatkozó nyilatkozatára volt szükség.

A Kúria osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a másodfokú eljárás során úgy változtatta meg az alperes az elsőfokú határozatot, hogy eltekintett annak vizsgálatától, hogy az átadás-átvétel megtörtént-e, azaz a korábbi tulajdonos, a felperes az érintett ingatlanokat valóban átadta-e a tulajdonosi joggyakorlónak. Ennek igazolása hiányában nem kerülhetett volna sor az elsőfokú elutasító földhivatali határozat megváltoztatására, és az alperesi beavatkozó kérelme szerinti ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre.

Helytállón értékelte így azt is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó közötti egyéb jogvita nem tartozott sem a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárás, sem a közigazgatási per keretei közé. Az elsőfokú bíróságnak a felperes keresete alapján abban kellett állást foglalnia, hogy a felülvizsgálni kért alperesi határozat megfelel-e a jogszabályi előírásoknak, ez pedig maradéktalanul és jogszerűen megtörtént.

Mindebből következően a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem volt jogsabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés és 83. § (1) bekezdés szerint kötelezte az alperesi beavatkozót.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2015. április 21.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró**